Pelerinajul adevărului

On Aprilie 05, 2009

Ocupă-te atent de fiecare detaliu al personalității tale, dovedind iscusință în conturarea caracterului tău.

Nimeni nu îndrăznise să o ajute pe văduva Regina Lampert, decât Peter Joshua, un necunoscut a cărui intenții foarte bune și generoase, s-au dovedit a fi până la urmă doar o strategie de a-i intra în grații cu orice preț pentru a pune mâna pe averea soțului ei decedat. Totul era perfect la ei doi. El manifesta o atitudine responsabilă și de încredere, care exprima, într-un mod clar și profund un sentiment de siguranță și solidaritate, în timp ce ea, vrăjită, sedusă de farmecul lui, s-a lăsat purtată de scenariul închipuit de el, făcând totul sub îndrumarea și influența lui.

Totul s-a schimbat în viața ei atunci când a ajuns la concluzia că Peter Joshua nu era decât un escroc care și-a folosit calitățile cu care îl înzestrase natura pentru a o convinge să-i divulge locul unde se aflau banii soțului ei. Astfel, pentru prima dată s-a clarificat legătura dintre cele două planuri: cel afectiv, care îi crea un sentiment de siguranță și confort, și cel rațional, care îi provoca un anumit grad de instabilitate, risc și uzură interioară. Regina Lampert era pusă la o adevărată încercare.

Este clar, pentru cine a urmărit filmul „Charade (1963)", că în tânăra văduva coexistau două mentalități, două concepții diferite despre caracterul lui Peter care se situau, însă, amândouă pe poziții diametral opuse în privința relației existente dintre ei. Una era atitudinea limitată, prudentă față de el, cealaltă constituia o acceptare a oricăror compromisuri, fapt ce-i dădea o stare de aparentă siguranță și stabilitate.

Leadership: Poți să scoți la iveală valoarea propriului sine cu ajutorul unei experiențe vizual-revelatoare corespunzătoare derulării unui flux de imagini puternic încărcate cu stări afective?

Un film cu final fericit, aș spune. Peter se îndrăgostește de Regina și chiar o salvează de la moarte, scăpând-o din mâinile celorlalți vânători de averi ale soțului ei decedat. Dar ce anume l-a transformat pe Peter într-un bun samaritean?

Caracterul. Sau mai bine zis, nevoia de restabilire a echilibrului și a adevărului în viața lui și a celorlalți. El a avut voința de a smulge „răul" din propriile interese și gânduri nocive. Revenirea morală la vechile sale concepte și credințe a însemnat eliberarea sa din „boxa acuzaților", din cușca credințelor impure și dăunătoare.

Între Peter și Regina se interpuneau mereu niște imagini de senzație, bune de pus pe fundalul unei vieți zbuciumate, dar aventuroase și provocatoare. Imagini pline de surprize în care se poate efectua o căutare a stărilor afective, mai mult privind felul cum se conturează personalitatea umană în jurul unor vieți în care se împletesc nevoi și circumstanțe, în care lucrurile mici fac diferențele mari.

Putem înțelege mai ușor felul în care imaginile pot crea un impact pozitiv sau negativ în viața oamenilor, după felul cum ei își privesc durerea în față și încep să se simtă egali.

Unii oameni își privesc diferențele drept resurse de sensibilitate și raționament în ceea ce privește esența respectului sine. Alții, poate mai lipsiți de dimensiunea spirituală a vieții, își

privesc perirea cu ochii, decât să-și împărțească avutul, pierzând adesea înțelegerea cuprinzătoare a vieții lumii și a vieții lor în ea. Şi mai sunt și aceia care își privesc în taină propriile slăbiciuni așa cum și-ar privi reflexia în oglindă, și în mod indirect fac referire la lipsurile lor, neavând astfel nicio șansă de a-și atinge obiectivele.

Leadership: Felul cum iau întorsătură lucrurile pe care le crezi că stau în controlul tău, semnifică faptul că orice caracter poate apărea în poziția multiplă în care este poziționat de sensul vieții?

Personalitatea ți-o conturezi după bunul plac, după regulile pe care singur ți le impui. Este interesant și semnificativ faptul că tocmai de aici se desprinde germenele adevărului, al cunoașterii personale. Să-ți cunoști bine propriul tău „conținut", adevărata ta personalitate - unde trebuie să predomine atitudinea pozitivă, o mentalitate sănătoasă, calitățile alese și bine consolidate – este primul pas către dobândirea liniștii sufletești și a unei rezonanțe profund benefice asupra celorlalți. Din confruntarea cu tine însuți apari un alt om, întreaga concepție a celorlalți asupra personalității tale se schimbă. Ei fac cunoștință cu un alt om.

Așa cum primăvara rândunica se întoarce la cuibul ei pe care l-a părăsit toamna, tot așa și tu, pentru ca leadershipul tău să aibă un ecou care să te onoreze, trebuie mai întâi să te redescoperi, trebuie să te întorci la propriul tău „adăpost" pe care l-ai părăsit din vina ta sau a altora, și să-ți refaci echilibru interior. Ocupă-te atent de fiecare detaliu al personalității tale, dovedind iscusință în conturarea caracterului tău.

Un caracter poate apărea în poziția multiplă în care este poziționat de sensul vieții atunci când are de ales între două variante opuse: își poate imagina lucruri care sunt false, dar poate înțelege numai lucruri care sunt adevărate, sau atunci când încearcă să-și păstreze integritatea în pofida celor mai cumplite încercări.

Leadershipul poate să lărgească sensul vieții dacă ajungem la constatarea că orice om care are o putere este înclinat să abuzeze de ea; că orice om care încearcă să fie bun tot timpul este obligat să se ruineze în rândul numărului mare de oameni care nu este bun; și orice om care iubește ceva simte nevoia să facă mărturisiri.

Pelerinajul adevărului desemnează acel proces interior de cunoaștere prin care discerni binele de rău. Felul în care îți conturezi caracterul rezidă tocmai din acest proces de autocunoaștere, prin care poți „birui" acel drum în pantă care, în timp, îți poate deteriora serios leadershipul și raporturile cu ceilalți.

Adevăratele verdicte se dau la aflarea adevărului. Dacă oamenii constată o diferență de „ton" între majoritatea acțiunilor tale, atunci te vor părăsi.

Source: https://neculaifantanaru.com/pelerinajul-adevarului.html